

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

دوشنبه ۰۳ می ۲۰۲۱

روزنامه اطلاعات

شعرهایی که سروده سیمین بهبهانی نیستند

یکشنبه ۱۲ اردیبهشت (ثور) ۱۴۰۰

۵ سال پیش در ۲۸ تیر (سرطان) ۱۳۹۵ با سیمین و نیمای غزل امروز وداع کردیم و از آن روز به بعد شاهدیم که اشعار جعلی بسیار زیادی به سیمین بهبهانی نسبت داده شده است. اگرچه در زمان حیاتش نیز این نسبت‌های ناروا به او داده می‌شد و او را می‌آزرد و اعتراضاتش هم به گوش کسی نمی‌رسید. با گرامیداشت یاد و خاطره این دردانه غزل و ادبیات امروز، بخشی از این غزلیات و اشعار منسوب به او را از سایت یادداشت‌های فردوس سخن نقل می‌کنیم:

از جمله شعرهای منسوب به او، شعری است با عنوان «به تو چه» که این گونه آغاز می‌شود:

من اگر کافر و بی دین و خرابم؛ به تو چه؟

من اگر مست می و شرب و شرابم؛ به تو چه؟

شاعر این شعر، «آبتین پوریا» نام دارد در حالی که به طور گسترده در اینترنت به بهبهانی نسبت داده شده است.

شعر معروف دیگری با عنوان «هرگز نخواب کورش» نیز به نام سیمین بهبهانی منتشر شده بود که با تکذیب رو به رو شد و بعدها مشخص گردید که شاعر واقعی آن «سورنا آرام» نام دارد. این شعر در مستند جشن های دوهزار و پانصد ساله شبکه من و تو به بهبهانی نسبت داده شده بود که صفحه فیس بوک این شاعر، آن را «دروغ شاخدار» و «باعث تاسف» دانست.

همچنین برخی از اشعار هادی خرسندی مانند شعر معروف

«قلم چرخید و فرمان را گرفتند» به اشتباه به نام سیمین بهبهانی دست به دست می‌شد که اعتراض این شاعر را برانگیخت.

سیمین بهبهانی با انتشار دست خطی ضمن ابراز نگرانی از انتشار اشعار نادرست به نام خود، خواهش کرد که با نشر چنین اشتباهاتی «بر گناه وی نیفزایند.»

وی همچنین گفت که اغلب اشعارش بدون امضا قابل تشخیص اند. صفحه فیس بوک سیمین بهبهانی نیز در سال ۲۰۱۳ از انتشار اشعار اشتباه و نادرست به نام وی انتقاد کرد و خبر داد که ایشان از انتشار این اشعار به نام خود «عمیقاً ناراحتند.» از جمله دیگر اشعاری که «به اشتباه» به نام بهبهانی منتشر شده اند می توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱. زنی را می شناسم من که از « فریبا شش بلوکی» است.
 ۲. «قصه این جاست که شب بود و هوا ریخت به هم». این شعر از سیمین بهبهانی «نیست».
 ۳. «خنده باید زد به ریش روزگار...» که شاعر واقعی آن «محمود مسعودی» نام دارد.
 ۴. شعری با عنوان «من از عقرب نمی ترسم ولی از نیش می ترسم». شاعر این شعر مرحوم مدیحه سرای معاصر ژولیده نیشابوری است که به اشتباه به سیمین بهبهانی نسبت داده می شود.
 ۵. همچنین می توان به شعر مشابهی اشاره کرد با سرآغاز «من از شب های تاریک بدون ماه می ترسم» که از «مرتضی کیوان هاشمی» است و در مراسم سیمین بهبهانی به اشتباه توسط خطیب مسجد جامع شهرک غرب به نام او خوانده شد.
 ۶. بعضی کاربران مجازی در تلاشند اشعاری که به نقد دین می پردازند را به نام سیمین بهبهانی گسترش دهند. از آن جمله می توان به شعری با آغاز ما امت بیچاره و دربند نمازیم اشاره کرد. این شعر از بهبهانی نیست!
 ۷. بعضی اشعار و نوشته های شادی صندوقی و نسرین بهجتی در فضای مجازی به اشتباه به سیمین بهبهانی نسبت داده می شوند. از آن جمله شعرهایی با مطلع «دل من حوصله کن داد زدن ممنوع است» یا «ضربه خوردیم و شکستیم و نگفتیم چرا» که این دو شعر از «شادی صندوقی» هستند.
 ۸. شعری با عنوان (شدم گمراه و سرگردان، میان این همه ادیان...) این شعر از دکتر سید محمدرضا اسلامی است که به اشتباه به سیمین بهبهانی منسوب شده است.
 ۹. شعری با مطلع (شرابی خوردم از دست عزیز رفته از دستی...) به ساز من که می رقصی قیامت می کنی، به به بنازم دلبری هایت، قلم، الحق که تردستی!
 - این شعر از محمدرضا نظری (لادون پرند) است که به نام سیمین بهبهانی جعل شده است.
 ۱۰. شعر چه رفتن ها که می ارزد به بودن های پوشالی
- شاعر این شعر محمد لالوی است و به اشتباه به سیمین بهبهانی نسبت داده می شود.

۱۱. و غزلی با مطلع «باز هم آینه و نور و صدا» که غزلی از حسن فرازند در کتاب «کلوز آپ، نمای نزدیک» نشر روزگار نو، که برخی آن را به نام حمید مصدق هم منتشر کرده اند. در پایان بدنیست به سروده کوتاهی هم از آذر عاصمی شاعره نوپرداز درباره بانو سیمین بهبهانی اشاره بکنیم
نه «فروغ» ام
و نه «سیمین» غزل
نه سپید است زبانه نه سیاه
نه گزافم نه زیاد
من فقط مثل خودم می گویم:
«آذر عاصمی» ام، بچه نازی آباد

یادداشت استقلال – خیلواکی:

و اما در سایت " ریاضی دبستان" و نیز سایت "طرفداری" و چند سایت و فیس بوک دیگر ایرانی، چنین عنوانی جلب توجه میکند:

شعری که باعث شد اسم بانو سیمین بهبهانی از لیست شاعران معاصر ایران حذف شود

این در حالیست که نه شعر متذکره از خانم سیمین بهبهانی است و نه هم دلیل حذف او از لیست شاعران معاصر ایران، دلیل موجه است. دگر اینکه چه خوب که روانشاد سیمین بهبهانی در این لیست انتخابی چند آخذ بی سواد ایرانی شامل نشد، که این خود افتخاری خواهد بود به او.

شعر مشهور «من از عقرب نمی ترسم ولی از نیش می ترسم»، منتسب به سیمین بهبهانی است، اما از او نیست، پس نمی تواند سبب حذف نام بانو سیمین بهبهانی از لیست شاعران معاصر ایران گردیده باشد. این علت را باید در جای دیگری جست و جو کرد، با در نظر داشت اینکه تیر و تلوار و تازیانه و دار جمهوری اسلامی ایران گلوی آزادی بیان را، بریده است و می بُرد هنوز.

شعر زیبای «من از عقرب نمی ترسم ولی از نیش می ترسم» که با یک مطلع متفاوت نیز آمده است که منسوب به "ژولیده نیشاپوری" است.

و اما و مگر شعری با عنوان "شدم گمراه و سرگردان، میان این همه ادیان..." از دکتر سید محمدرضا اسلامی است که به اشتباه به سیمین بهبهانی منتسب گردیده است"

در مورد چنین اشعاری، البته تحقیق و تجسس و تفحص زیادی در کار است. اصل شعر در ستون راست همین صفحه درج است.